

Stanisława Bożena Żuk

08.05.1960 – 24.04.2025

*Wspomnienie o Pani Stanisławie Bożenie Żuk,
Dyrektorze Pomorskiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Słupsku w latach 2014-2024*

*Odeszłaś cicho, bez słów pożegnania.
Tak jakbyś nie chciała snym odejściem smucić...
tak jakbyś wierzyła w godzinę rozstania,
że masz niebawem z dobrą wieścią wrócić*
ks. Jan Twardowski

Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Pani Stanisławy Bożeny Żuk, wieloletniej Dyrektorki Pomorskiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Słupsku, która odeszła 24 kwietnia 2025 roku.

Pani Bożena przez całe swoje życie zawodowe z oddaniem służyła edukacji, nauczycielom i rozwojowi oświaty na Pomorzu. Jej praca była nie tylko wykonywanym zawodem, ale przede wszystkim pasją i misją.

Po ukończeniu studiów z zakresu filologii polskiej na Wydziale Humanistycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku w 1984 roku rozpoczęła swoją drogę zawodową jako nauczycielka w Szkole Podstawowej w Głobinie, gdzie pracowała do 1997 roku, pełniąc w latach 1992-1997 funkcję dyrektorki tej placówki. Równolegle, w latach 1985-1988, była wychowawczynią internatu w Zespole Szkół Medycznych w Słupsku.

W 1997 roku związała się z Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Słupsku jako konsultantka ds. pomiaru dydaktycznego oraz kierowniczka nowo utworzonej Pracowni Pomiaru Dydaktycznego. W latach 1999-2001 wzbogacała swoje doświadczenie, pracując w Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, by w 2001 roku powrócić do naszego Ośrodka na stanowisko konsultantki.

Od 1 września 2014 r. do 29 sierpnia 2024 r. Pani Bożena Żuk z ogromnym zaangażowaniem i poświęceniem pełniła funkcję dyrektorki Pomorskiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Słupsku, aż do momentu przejścia na zasłużoną emeryturę. Jej dziesięcioletnie kierownictwo pozostawiło trwały ślad w historii Ośrodka, a Jej wizja i determinacja przyczyniły się do dynamicznego rozwoju placówki.

Pani Bożena Żuk, pracując z nauczycielami i wspierając ich rozwój zawodowy, sama nieustannie dążyła do pogłębiania swojej wiedzy i kompetencji. Uczestniczyła w licznych szkoleniach doskonalących i kwalifikacyjnych, ukończyła m.in. studia podyplomowe w zakresie pomiaru dydaktycznego i egzaminowania, zarządzania jakością oraz kurs kwalifika-

cyjny dla kadry kierowniczej z zakresu organizacji i zarządzania oświatą. Z dniem 31 lipca 2002 roku uzyskała stopień nauczyciela dyplomowanego.

Od 2000 roku posiadała uprawnienia egzaminatora okręgowych komisji egzaminacyjnych, przez lata aktywnie uczestnicząc w sprawdzaniu egzaminów ósmoklasistów oraz prac maturalnych. Jej wiedza i doświadczenie były również cenione w roli ekspertki ds. awansu zawodowego.

Za swoją wieloletnią, pełną zaangażowania pracę została uhonorowana licznymi nagrodami i odznaczeniami, w tym Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej (2023, 2024), Nagrodą Kuratora Oświaty (2018) oraz Nagrodami Marszałka Województwa Pomorskiego (2019, 2024).

Pani Bożena Żuk była nie tylko cenioną polonistką z prawdziwą pasją do literatury, ale również osobą niezwykle chętną do dzielenia się swoją wiedzą i bogatym doświadczeniem zawodowym. Przez lata aktywnie współpracowała z naszym „Informatorem Oświatowym”, regularnie wzbogacając go swoimi artykułami. Jako dyrektorka do każdego numeru kwartalnika pisała „wstępniaki”, w których z niezwykłą wnikliwością pochylała się nad treścią artykułów, umiejętnie łącząc je z realiami życia i bieżącymi wydarzeniami. Jej teksty zawsze niosły ze sobą głęboką refleksję i były cennym wprowadzeniem do poruszanych zagadnień.

Pani Bożenka – bo właśnie tak najczęściej o Niej mówimy i myślimy – kochała uczyć. Była polonistką z powołania, z sercem oddanym młodzieży i literaturze. Mimo wymagającej i absorbującej pracy w naszym Ośrodku, nigdy nie zerwała więzi ze szkołą. Jak sama często powtarzała, spotkania z uczniami były dla Niej źródłem radości i inspiracji. Uwielbiała wspólną pracę nad tekstami literackimi, przygotowania do egzaminów – tych wielkich, jak matura, i tych mniejszych, ale równie ważnych dla młodych ludzi, którzy je zdawali. Przeżywała z nimi sukcesy i porażki, cieszyła się z każdego zaliczonego sprawdzianu, każdej zdanej matury. Zawsze przyjmowała swoich uczniów dobrym słowem i filiżanką herbaty – bo najważniejszy był dla Niej człowiek. Mło-

dy człowiek, ze swoimi troskami, marzeniami, pytaniami i niepewnością. To właśnie ta serdeczność, uważność i autentyczne zaangażowanie sprawiały, że pozostała w pamięci swoich uczniów.

Same fakty to za mało. Gdzie w tym wszystkim Człowiek? Gdzie Jego ciche słowa, stanowcze racje, oddanie drugiemu człowiekowi, codzienna praca na rzecz innych? Pani Bożena Żuk była kimś znacznie więcej niż tylko dyrektorką, nauczycielką, konsultantką. Była obecna – z życzliwością, zrozumieniem, gotowością do pomocy. Zawsze uważna, zawsze zaangażowana. W ostatnich miesiącach mówiła, że jej życie było spełnione, że w pracy zawodowej otrzymała wystarczająco dużo dowodów uznania. Ale przecież to nie nagrody i tytuły tworzyły Jej prawdziwy portret. To codzienne gesty, rozmowy, wspólne działania – te, których nie da się wyliczyć ani zmierzyć.

Pisząc tych kilka zdań, wracamy myślami do niemal trzydziestu lat znajomości, z czego 28 lat spędzonych razem w jednej placówce. To ogrom wspomnień i działań: konferencje, fora, zespoły, tworzenie programów, planowanie przedsięwzięć, wspólne opracowania... Ale też zwykłe, ludzkie rozmowy – o literaturze, teatrze, muzyce, o codziennym życiu, o tym, co ważne.

Jej przejście na zasłużoną emeryturę w sierpniu 2024 roku miało być momentem wytchnienia i odpoczynku po latach intensywnej pracy, ale los miał niestety inne plany. W pamięci współpracowników, nauczycieli i wszystkich, którzy mieli okazję z nią pracować, pozostanie jako osoba o niezwyklej ambicji, determinacji i głębokiej trosce o przyszłość młodego pokolenia.

Jej odejście przyszło zbyt szybko, zbyt niespodziewanie. Pozostawiło pustkę, której nie da się wypełnić. Ale też zostawiło ślad – w codzienności, którą współtworzyła, w naszej pamięci, w sercach.

*Dorota Iwanowicz i Ewa Misiewicz
PODŃ w Słupsku*